

återvända. Furst Menschikoff afgår från Reval hit d⟨en⟩ 7. 14. 21. & 28 Sept⟨ember⟩. Storfursten d⟨en⟩ 5 & 19 Sept⟨ember⟩ således bör du hinna vara i Reval till d⟨en⟩ 14:de. Med ångbåten d⟨en⟩ 9:de har du bref dig till mötes i Reval addr⟨ess⟩ Carl F. Gahlbeck.

De mina ha gudi lof alla hållit sig friska och raska fastän det de sista tiderna ha varit ett ou⟨pp⟩hörligt ruskväder.

Din upprigtige sannt tillgifne
H. Borgström

10

99 *J. W. PIPPING – J. V. SNELLMAN 3.IX 1850*
HUB, JVS handskriftssamling

Hfors d. 3/9 50

Broder Snellman!

Såsom Du säkert redan känner har Din hustru insjuknat och ehuru sjukdomen hitintills visat sig vara ganska lindrig anser jag det dock vara min skyldighet att underrätta Dig om att det är en Typhus, ehuru af mildaste art, som ⟨hon⟩ kämpar med. Jag hoppas med full til⟨för⟩sig en lycklig utgång men har dock⟨⟩ i anseende till denna sjukdoms löms⟨ka⟩ natur konsulterat v. Willebrand, h⟨vilken⟩ äfven yttrat sig hafva samma hopp. Inneskutan⟨de mig i Din fortfarande vänskap har ja⟩g äran teckna Din

20

ödmjuke tjänare
J. W. Pipping.

30

100 *J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN 6.IX 1850*
HUB, JVS handskriftssamling

Riga den 6:te September

Egen goda, älskade, saknade Maka min!

Jag beder till Gud i himmeln, jag hoppas, jag tror, att Ditt illamående icke blifvit allvarsamare, utan att Du nu är återställd. Ditt bref i går gjorde mig olycklig och ängslig mer än jag kan säga. Tänk dock, att jag är van bära bekymmer och oroa Dig ej för mig. Också är jag nu lugnare, sedan jag öfvervägt, hvad medicin Pipping gifvit Dig. Det kan sålunda aldrig vara något farligt, om Du blott varit försiktig och intet värre tillstött. Har Du sagt Pipping att Du ammar barnet? Dock mina frågor och påminnelser blifva så sentida, att de till intet gagna. Blott Du nu varit försiktig. Kom hvarje stund ihåg, att Du mitt hjertas älskade är allas vår enda tröst och lycka.

40

I morgon qväll eller söndags morgon väntar jag nya underrättelser. Fortfar Din sjukdom, hvarifrån Gud bevare, så är jag hals öfver hufvud, hemma, så nödigt det än vore, att jag kunde dröja. Men min oro skulle dock förtaga mig all förmåga till arbete.

50

Detta är mitt 4:de bref – det 3:dje från Riga. Jag ängslas också derföre, att min första långa epistel härifrån kan innehålla något, som gör Dig ledsnad och oro. Glöm det älskade min. Min kärlek eger Du

med alla Dina och mina brister, och jag skulle vilja lemna detta lif den stund, denna kärlek upphörde. Var försäkrad derom och hoppas, att så länge så är kan och skall allt glömmas. Tänk blott derpå att jag ömt, ömt saknar Dig och på Dig bygger all mitt lifs lycka. Du har ju alltid sett, att den öfriga verlden är mig likgiltig, och att jag blott vill lefva med Dig och de våra. För Dig och dem är min omsorg, mitt arbete, mina vakor, natt och dag alla mina tankar. Endast hos Dig, vid Ditt hjerta kan jag glömma all sorg, allt tråk alla fel och all ånger. Hvad ville jag ej gifva, för att nu vara hos Dig, för att en gång sluta Dig i mina armar. Dertill längtar jag oafslåtligt. Snart, hoppas jag, förgå ett par veckor, och min glädje, då jag åter är i hemmet skall visa Dig, hvad det och Du är för mitt hjerta.

I Måndag skrifver jag åter. Måtte jag till dess få lugnande underrättelser.

Kyss barnen. Helse alla. Glöm ej säga Calle, huru glad jag är, att Du icke haft något ledsamt att säga om honom och påminn honom om mitt löfte att glömma allt förflutet, om jag intet ondt får höra då jag kommer hem. Än en gång kyss med min välsignelse barnen kära.

Var lugn och utan bekymmer. Mins, att jag ej är längre borta, än att jag kan hinna hem på 4 à 5 dagar.

Jag är nu alldeles frisk, men har dock fortfarande varit försigtig både i diet och klädsel. Små promenader har jag gjort, men ej besökt någon människa eller eljest några nöjen. Hela dagarne är jag på min kammare med mitt arbete och mina tankar på Eder.

Ödmjukt beder jag Gud ur mitt rörda hjertas djup, att dessa rader må träffa Dig frisk och sund. I hopp om bönhörelse – Adjö min älskade, ömt saknade Maka, min egen, egen, mitt hjertas allt.

30

Din
trogne Make
J. V. S:n

101 J. V. SNELLMAN – J. L. SNELLMAN SEPTEMBER 1850

HUB, JVS handskriftssamling

40

Älskade lilla Gumma!

Jag reser först i morgon Söndag och dröjer kanske litet på vägen. Var derföre ej orolig. Frisk är jag Gud Vare Lov. Kyss barnen. Gud signe Eder! Efter några dagar är jag lycklig i min lilla Makas armar.

Din trogne

J. V. S:n

50